

[Mette Madsen]

der på lige fod. Alligevel er antallet af kvindelige underafdelingschefer både reelt og procentvist meget lavt. Det er så lavt, at der ud af 90 underafdelingschefer aldrig har været over 2 kvindelige chefer ad gangen.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jeg vil gerne sige tak for en, synes jeg, meget positiv indstilling, i hvert fald til de væsentligste elementer i de 3 lovforslag, jeg her er fremkommet med. Når jeg siger dette, så er det på baggrund af, at jeg er helt klar over, at der naturligvis er enkeltheder, der kan være uenighed om.

Det er jo længe siden, vi har haft forsvarsforslag her i salen til behandling, og jeg har ved denne lejlighed prøvet at imødekomme et, tror jeg nok, meget udbredt ønske. I stedet for at man normalt hvert fjerde år behandler forslag om forsvar, om hjemmeværn osv. – altså gemmer det hen ad vejen, til de 4 år er gået, og så foretager en ny behandling, og så er der alligevel sket en udvikling i mellemtiden, som totalt har ændret billedet vedrørende forsvaret, dels økonomisk, dels på mange andre områder – har jeg prøvet at ændre det i retning af, at man mere drager folketingset ind i debatten om det forsvar, vi har, og det forsvar, vi bør have. Jeg mener, at det er en – hvis jeg må bruge ordet – liberalisering af et område, som naturligvis, som nogle har sagt, i værste fald kan misbruges, men i bedste fald kan være det element, vi har behov for i den samlede forsvarspolitik i landet. Jeg har altså gjort dette ud fra nogle meget positive betragtninger omkring forsvaret, omkring det element, der hedder folketingset, som skal behandle dette og fortsat være med i vurderingen af de ting, der indgår i forsvaret nu og her og i fremtiden.

Jeg vil gerne sige til dem, som er faldet temmelig stærkt over problematikken omkring kvindekorpserne, at det ikke er min opfattelse, at det generelle, skal vi sige incitament, der ligger i kvindekorpsernes eksistens i hjemmeværnet, umiddelbart bare skal fjernes. Der er et godt gammelt ord, der siger, at man skal passe på, at sjælen kan følge med, og det skal man også i en frivillig organisation som hjemmeværnet. Deri ligger simpelt hen, at jeg mener, at vi bør tilstræbe en ordning for hjemmeværnet på dette område, så man ikke hindrer og hæmmer en udvikling,

men heller ikke gør andet end det, hjemmeværnet selv vil være med til, for det er stadig under frivillighedens banner, man arbejder dér. Man ønsker selv at være med til at udvikle hjemmeværnet indefra, og det er den situation, jeg her har lagt op til. Jeg har intet ønske om specielt at fjerne kvindekorpserne, men ønsker, at vi i den udvikling, vi befinder os i, også samfundsmæssigt, ikke skal herind, hver gang der skal rettes, jeg havde nær sagt et komma i hjemmeværnsloven. Enhver, der kender dette, ved jo, hvor besværlige lovændringer egentlig er i dette hus.

En række af de andre ting kan vi jo vende tilbage til under det udvalgsarbejde, som forestår, men der er selvfølgelig nogle enkelte ting, jeg godt her og nu vil besvare.

For det første er der dette, at værnscheferne, som er et element, nogle har hæftet sig ved, i stedet for bliver en slags værnsinspektører, hvor nogle mener, at man fratager værnene en identitet. Jeg vil gerne sige, at jeg tror, man ude omkring i landet mere forbinder identitet med den lokale chef end med en general, der sidder i København.

Jeg vil også godt sige, at bestræbelserne på at få beslutningsprocesserne lagt ud vil blive hindret, hvis vi fastholder et system, som efter min opfattelse dirigeres af en mindre kreds, på dette område altså værnscheferne. Hermed mener jeg, at beslutningsprocesserne og naturligvis også i en vis udstrækning de midler, der skal bruges ude omkring til disse beslutningsprocesser, skal lægges ud til de operative chefer rundt omkring. Det er derude, det levende liv foregår i forsvaret, og det er derude, jeg mener at man skal tage tingene op, ikke et eller andet lidt fjernt sted herinde i København.

Det er det, der er baggrunden for min vurdering med hensyn til at placere værnscheferne, som jeg har gjort i forslaget. Jeg vil helt naturligt prøve at begrænse deres opgaver til uddannelse og til inspektion, men de andre opgaver kan uddelegeres til de steder, hvor tingene foregår.

Må jeg sige med hensyn til adgangskriterierne i personelloven, som hr. Palle Simonsen var inde på, at vi har prøvet på at tage hensyn til, at forsvaret ikke bare har behov for nogle, skal vi sige meget veluddannede folk på det teoretiske område, men også for, at folk, der i praksis kommer ind, jeg havde nær sagt fra siden af, får den samme chance,